Dosar nr. 4r-3590/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24066034-02-4r-06082024 Judecător Eugeniu Beșelea

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2026 mun. Chişinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,
în componenţă:
Președintele completului de judecată Denis Băbălău
Judecătorii Elisaveta Buzu și Vladislav Schibin

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2024, în cauza contravențională, pornită în privinţa Vicol Andrei, a.n. *****, IDNP *****, pe învinuirea în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional ,-

Procedura de notificare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Conform demersului și a Procesului-verbal cu privire la contravenție din 27.05.2024 întocmit de către executorul judecătoresc Stoian Grigore, Vicol Andrei este învinuit de faptul neexecutării documentului executoriu nr. 28520/2019 din 31.10.2019 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea de la Vicol Andrei în beneficiul SA „Pro Credit Bank” datoria în sumă de 83 987,28 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2024, s-a încetat procesul contravenţional în privinţa lui Vicol Andrei, pornit în baza procesului-verbal cu privire la contravenţie Nr. 176-9310/2020 din 27.05.2024, pe faptul comiterii contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravenţional, deoarece nu există faptul contravenţiei.

La data de 19.07.2024, în termenul legal de contestare, executorul judecătoresc Stoian Grigore a declarat recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2024,, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală hotărîrii cu adoptarea unei noi soluții în vederea sancţionării pe semnele comiterii contravenției stipulate în art.318 alin.1 Cod Contravențional.

În susținerea recursului se invocă că instanța de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenționale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, insă care urma să le întreprindă nu a menționat, or instanța pe deoparte cunoște și alte modalități decît sunt indicate în legislație care urma să motiveze cele indicate, iar pe dealtă parte instanța a încetat procesul pe principiul intemei convingeri, care nici nu a luat în calcul termenul acordat prin citația înaintată. Mai mult, la emiterea acestei hotărîri instanța nici nu a reținut indiferența debitorului de a se prezenta în ședința de judecată în vederea expunerii poziției sale și de a prezenta careva contrargumente asupăra celor invocate de către executorul judecătoresc. Prin aceste motivații, însăși instanța se confrazice cu propriile calificări prin care a indicat că a citat debitorul și a solicitat de a se prezenta la ședințele de judecată, ultimul nu s-a prezenta sau această situație nu spune alt ceva decît ignorarea și executarea cerinților legale în vederea onorării obligațiilor, mai mult aceste nu sunt niște drepturi a debitorului dar obligații, iar în cazul în care sunt ignorate urmează să apară răspunderea.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de recurs reține că Vicol Andrei este învinuit de faptul neexecutării documentului executoriu nr. 28520/2019 din 31.10.2019 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea de la Vicol Andrei în beneficiul SA „Pro Credit Bank" datoria în sumă de 83 987,28 lei.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele

ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Astfel, Colegiul penal conchide că, din probele acumulate rezultă doar faptul că a fost pornită o procedură de executare în privința documentului executoriu antemenționat. (f.d. 3-7). La fel, s-a constatat, că executorul judecătoresc a aplicat un șir de măsuri de asigurare a executării documentului executoriu. (f.d. 8). Ulterior, s-a demonstrat doar faptul întocmirii unor citații față de contraveninet, fără a fi clar dacă acesta le-a recepționat. (f.d. 9-11; 14-16). În continuare, s-a mai demonstrat faptul că Vicol Andrei a fost informat despre procedura de executare la data de 17.01.2022, adică abia peste mai bine de 1 an de la pornirea acesteia, ultimul comunicând că nu execută documentul executoriu din motivul imposibilității. (f.d. 12-13)

Totodată, din probele anexate la materialele cauzei, mai rezultă și faptul că datoria indicată în documentul executoriu, a fost parțial restituită, încă până la momentul pornirii procedurii de executare. (f.d. 3).

Prin urmare, ansamblul probator administrat dovedește existența procedurii de executare și a măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, însă nu conține suficiente elemente obiective și concludente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că Vicol Andrei a manifestat o conduită intenționată și sistematică de neexecutare a documentului executoriu ori de sustragere de la executarea acestuia.

În această ordine de idei, Colegiul penal nu poate reține argumentele executorului judecătoresc or, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30*).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis*

sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauze.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1), lit.c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore și menține fără modificări hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 iulie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Denis Băbălău

Judecătorii: Elisaveta Buzu

Vladislav Schibin